

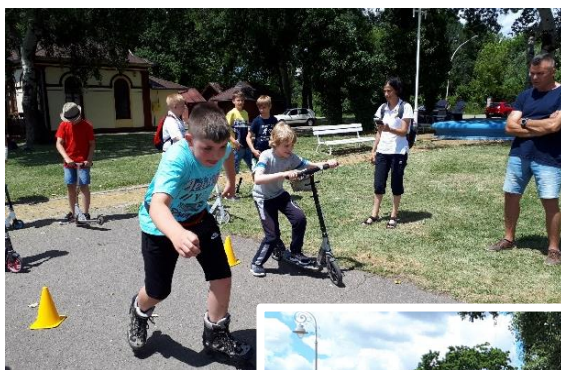
2021. július 2-6. között került megrendezésre a tábor Délvidéken, Nagybecskerekén. Idén a makói és nagybecskereki gyermekek közösen vettek részt rajta. Célunk az volt, hogy a két közösség jobban megismerje egymást, a közösen átélt élmények segítsék kapcsolataik alakításában, mélyítésében. A lelki programok, imádságok, napi Szentmise formálja, erősítse hitüket, valamint az összetartozás, magyarságtudat – hova tartozás is fontos része volt napjainknak.

1. nap: 2021. július 2.

A két csapat Törökkanizsán találkozott reggel egy arra kijelölt helyen. (kocsikkal ill. egy kisbusszal oldottuk meg az utazást) Hajdújárásom meglátogattuk a lurkóházas gyermekeket. Egy kis időt töltöttünk velük, ismerkedtünk, játszottunk, meghívtuk őket délutáni hajókázásra Palicsra, ill. átadtuk nekik a magunkkal hozott adományokat. Öröm volt látni a gyermekek játékát, ill. nagyon megérintett minket az ottani nevelők elkötelezettsége, és egy-egy kisgyermek sorsa.

Palicson elköltöttük magunkkal hozott ebédünket, majd Vermes Lajos szobránál megemlékeztünk a nagy magyar sportemberről, tevékenységéről. A fennmaradt versenypálya darabján rollereinkkel akadályversenyt rendeztünk.

Ezután sétáltunk, és a zenepavilonban elénekeltük a missziós himnuszunkat. Megnéztük a régi korabeli meteorológiai állomást is. Majd hajókáztunk a tavon, erre már megérkeztek a lurkóházi gyermekek közül is egy kisbusszal.

Innen Bánát Topolyára indultunk, Sarlós Boldogasszony ünnepén ezen a Mária kegyhelyen tartottunk Szentmisét. A helyi közösség nagy szeretettel fogadott bennünket, mesélték, hogy régen hasonlóan érkeztek a zarándokok, a templomajtóban vártak bennünket, és filmezték a konvojunk érkezését. Örömmel vettek részt velünk a Szentmisén. Megnéztük a templomot, és a Szentmise után még szeretetvendégségben is részesültünk.

Végül Nagybecskerekre este értünk, ahol hivatalos papírokat kellett kitöltenünk, hogy minden rendben legyen az ott tartózkodásunkkal. (rendőrségre be kell jelentkezni) Finom vacsorával vártak a szálláshelyünkön. Elfoglalhattuk szobáinkat, elrendeződünk, megbeszéltük a napot, következő reggelt, elmondtuk az esti imát, majd aki akarta, nézhette az Európa Bajnokságot kivetítőn a közösségi térben.

2. nap: 2021. július 3.

Erre a napra eredetileg Uvacra terveztünk volna kirándulást, amit sajnos módosítanunk kellett. Sajnos baleset miatt annyira szigorították a gyermekeket szállító különbuszok előírásait, szabályait, hogy lehetetlen lett volna emberi időkeretek között teljesítenünk a távot. Ezért közelebbi célt választottunk, ami beleillett a táborunk tematikájába. Péterváradra mentünk, ahol a várhoz közeli parkban Szentmisét tartottunk, majd megnéztük a várat, katakombákat, fordított mutatójú toronyórát – érdekes dolgokat tanulhattunk idegenvezetőinktől.

A Fruska Gora hegyen található egyik étteremen ebédeltünk, majd meglátogattuk a Novo Hopovo kolostort. Többen most jártak először ortodox kolostorba, nagy érdeklődéssel figyelték, hallgatták mindazt, amit meséltünk a szerzetesek életéről. Ajándékba mindenki választhatott egy kis szárnyas ikont magának, támogatva ezzel az itt élő szerzeteseket.

Innen Rednekre utaztunk, ahol jó idő lévén nagyon jól esett a fürdőzés. Estére érkeztünk vissza szálláshelyünkre, ahol finom vacsora után még volt lehetőségünk kicsit játszani, beszélgetni, zárni a napot. Majd ismét, aki szeretne volna, nézhette a focimeccset kivetítőn.

3. nap: 2021. július 4.

Reggel egy kicsit hosszabban alvás után a 9 órás ünnepi Szentmisén vettünk részt a Székesegyházban. Ez egyben az új káplán atya beiktatása is volt. A Szentmise után megnézhattuk a székesegyházat, és felmehettünk a kórusra, toronyba is. Gyönyörű volt a kilátás. Aki vállalkozott rá, még a harangokhoz is felkapaszkodhatott. A déli harangszót a toronyból hallgathattuk.

Ebéd után lehetőség volt kézműveskedésre, egy helyi faragó mutatott régi fa játékokat, ill. gyöngyökből fűzhetek nyakláncot, karkötőt a gyerekek. majd kocsikkal indultunk a Császár-tóra. Nagy élmény volt hajókáznunk ezen a környezetvédelmi területen. Sokféle madarat, teknőst láthattunk. Ezután Mőlky-bajnokságot rendeztünk.

Este, vacsora után sétáltunk a város főterén, sétáló utcáján, Bega-parton - szép volt esti fényekben a város.

4. nap: 2021. július 5.

Reggel korán keltünk, és indultunk külön busszal Svilajnacra, a Természettudományi Múzeumba, Dínó Parkba. Nagyon szép, igényes kiállítást nézhettünk meg, idegenvezetőnk részletesen mesélt az élet kialakulásáról – voltak kitömött állatok, ásványok, régészeti leletek...stb. a kinti parkban pedig életnagyságú dinoszauruszok, vulkán várta a látogatókat. Az egyik kisfiú a csoportunkból készült kiselőadással a dinoszauruszokból, amit a buszon felkészülésképpen el is mondott a csapatnak.

Innen a Manasija erőd kolostorhoz mentünk, ahol egy szerzetesnő mesélt nekünk a kolostor történetéről. Mindenki kapott ajándékba egy csotkit, megbeszéltük mire való, hogyan készül, ill. mi a története/legendája.

Következő állomásunk a Resavai Cseppkőbarlang volt. Többen most jártak életükben először cseppkőbarlangban. Az idegenvezetőnk kedvesen mesélt a barlang feltárásáról, adatairól – érdeklődéssel hallgattuk. A koncert-teremben énekeltünk is, nagyon jól hangzott.

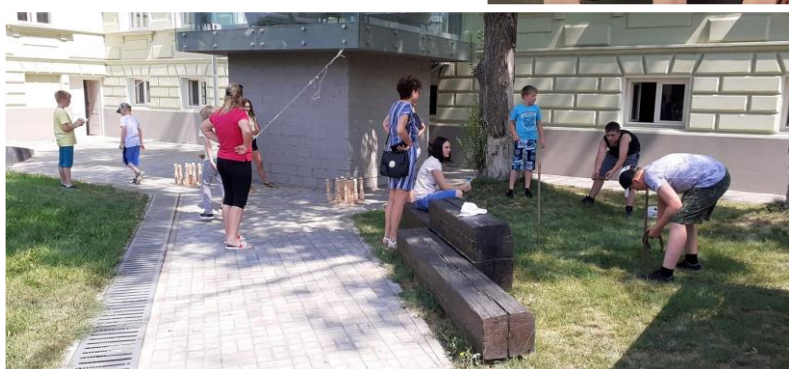

Végül a Veliki Buk vízeséshez kirándultunk. Csodálatos helyen tartottunk szabadtéri Szentmisét. Akinek még volt ereje, feljöhettek a vízesés forrásához is, majd indulnunk kellett haza, hogy tartani tudjuk az előírt buszos szabályokat. Későn érkeztünk haza, még a buszon zártuk ezért a napot.

5. nap: 2021. július 6.

Ez volt a tábor utolsó napja, délelőtt a kollégium udvarán rendeztük meg a „parasztolimpiát” – azaz népi játékokat próbálhattak ki a gyerekek. Összesen 10 állomás volt: kerék-hajtás, ugráló kötelezés, csutkavár-építés, lengő teke, patkódobás, gombzúgató, golyógurítás, zsákban ugrás, abronycán vízfordítás, szakajtóba rongylabda dobás. Némi gyakorlás után összemérhették ügyességüket a versenyzők, minden állomáson max. 10 pontot szerezhettek. A legtöbb pontot gyűjtők lettek a bajnokok, akik olimpiai érmet is kaptak.

Ebéd előtt tartottuk meg a tábor záró Szentmiséjét az udvaron. Majd ebéd után kiosztottuk a nyereményeket, megköszöntük segítőinknek a szolgálatukat, végül kiosztottuk a két vándordíjat. Reményünk szerint jövőre a nagybecskereki gyerekek jönnek majd Makóra!

Délután rendbe tettük szobáinkat, összecsomagoltunk, bepakoltunk a kocsikba, és 5 után sikerült elindulnunk haza kocsikkal. Csomagok miatt még két autóval többlel, így jó hosszú lett a konvoj... Sajnos a kishatárt épp lezárták, és ahova átirányítottak kishatár is lezárt, végül kb. 1 órás várakozás után Röszkénél tudtunk hazajutni..., így kicsit későbbre sikerült megérkezni Makóra, de hál' Istennek épségben, élményekben igen gazdagon.

Segítőinkről, ill. a résztvevőkről:

Makóról nagyrészt a gyermekmissziós gyermekek jöttek (11. éve működik a Szent Gyermekség Műve, akiknek minden évben szervezünk tábort), Nagybecskerekéről a hittanos gyermekeket hívtuk a táborba. A makói plébános atya végig velünk volt, ill. egy-egy alkalomra velünk volt a Nagybecskereken szolgáló atyák közül kettő. Kísérőink voltak még szülők (egy doktornő), nevelők, önkéntes fiatalok, évek óta velük szervezzük a tábort, ezért gördülékenyen megy minden, és a váratlan helyzeteket is meg tudtuk oldani. Óriási segítség volt még idén a Délvidéken szolgáló nővértársam, aki tolmácsolásban, ügyintézésben, vendégfogadásban egyaránt helytállt.

Azt gondolom, hogy a tábor alatt mind a helyi, mind a makói stáb minden tőle telhetőt beletett, és egy nagyon tartalmas, élményekben gazdag tábort zárhattunk. Összesen 30 gyermek, és 10 felnőtt vett részt a programon.

Nagyon hálás vagyok a pályázatokban kapott támogatásért egyrészt a Magyar Államnak, másrészt a Szeged-Csanádi Egyházmegyének, hiszen ezen támogatások nélkül nem tudtuk volna megvalósítani a tábort.

